

Paco Morán i Joan Pera assagen una nova comèdia que els han escrit a mida Jordi Sánchez i Pep-Anton Gómez

Marta Monedero  
BARCELONA

**Després de batre rècords amb 'La extraña pareja' i 'La jaula de las locas', els inseparables Joan Pera i Paco Morán celebraran els deu anys junts dalt dels escenaris estrenant-hi una comèdia escrita a la seva mida.**

Una de les dèries de Focus, la productora que hi ha al darrere dels dos grans èxits de Pera i Morán, era que els drets d'autor de *La extraña pareja* (gairebé 1.300.000 espectadors) i *La jaula de las locas* (400.000 espectadors) se n'avenen fora perquè, en tots dos casos, els seus creadors eren estrangers. La solució va ser encarregar a dos autors d'aquí una comèdia a mida d'aquest duet còmic. Dit i fet. Els *krämpacks* Jordi Sánchez i Pep-Anton Gómez van posar fil a l'agulla i van escriure *¡Mamáaa!* a quatre mans. "Dèiem els diàlegs fent veure que el Pep-Anton era el Paco Morán i jo el Joan Pera", comenta Jordi Sánchez, que és conscient que, un cop escrita, l'obra pertany al director. En aquest cas, a Àngel Alonso. Un vell conegut del tàndem Pera-Morán, amb qui s'entenen com si fos de la família. "Abans que em demani alguna cosa, ja sé què vol", exclama Paco Morán, que ahir no deixava de protestar per la quantitat de text que s'ha d'aprendre i pels nombrosos timbres i mòbils que han de sonar en aquesta comèdia "tremendament hilarant", afegeix Pera.

Amb *¡Mamáaa!*, l'*estranya parella*, que per sobre de tot són amics, tornaran al Teatre Condal a partir del 29 de novembre. Aquest cop hi inter-

# L'«estranya parella» fa 10 anys amb '¡Mamáaaa!'

pretaran dos germans per part de mare. Un andalús i l'altre català, que esperen en candeletes que es mori la seva mare. "No per res, però és que té 102 anys", diu Pera. Ell encarna un professor solter, en hores baixes, que no s'assembla gens al seu germà: un empresari casat amb fills "que només fan que estudiar i menjar" i amb un petit desfalc al darrere. Els motius pels quals volen que la mare desaparegui i puguin rebre l'herència són diferents, però als dos els uneixen les ganes per accelerar el traspàs.

Dramatúrgicament, tant la mare com la resta de personatges són elíptics ja que *¡Mamáaa!* és una comèdia de dos actors. Això comporta una intensitat interpretativa que, sense cap dubte, la consolidada parella portarà cap a la seva solvent manera de fer.



Paco Morán i Joan Pera durant una funció de la longeva 'La extraña pareja'

## TEATRE

### 'Petita crònica d'un professor de secundària'

## Monòleg calidoscòpic

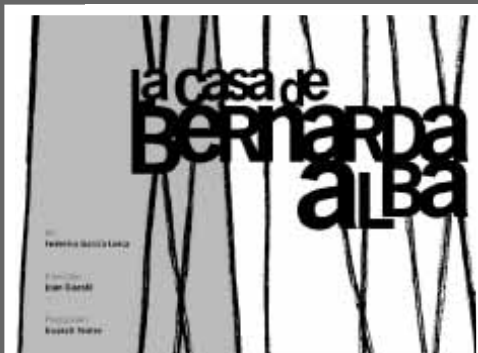
Francesc Massip

'Petita crònica d'un professor de secundària' sobre l'obra de Toni Sala. Dramatúrgia, direcció i interpretació: Robert Govern. Teatre Malic.

Treballar sobre un material humà encara tan malleable com els estudiants de secundària, adolescents en procés de canvi a la recerca de la seva identitat, és extremadament delicat i exigent. Els professors d'institut que conec han trobat que el llibre de Toni Sala parteix d'un posicionament equi-

vocat que fa del professor un savi i de l'alumne un ruc i que es limita a constatar amb els braços plegats la impossibilitat d'arribar a connectar amb l'estudiant que només reconeix en Homer un gens èpic personatge de còmic. Al marge del text de partida, però, la dramatúrgia i l'espectacle que s'ha muntat Robert Govern és francament divertit i estimulant. Es tracta d'un esplèndid monòleg que amb gran flexibilitat i audàcia, es multiplica en diverses veus per recrear els diversos personatges que convoca el relat, i que posa el dit a l'ull en un tema de rabiosa actualitat. La inquietud i el malestar que està creant la desafortunada reforma educativa del PP, fa més oportú que mai aquest microespectacle sobre l'heroica tasca de l'ensenyament, en una societat que delega íntegrament a l'escola la formació dels joves i, a casa, sovint es dedica a mirar la tasca formativa dels educadors. L'espectacle recorre, amb humorisme, tots els replecs de la feina professoral, de la classe diària a les reunions, sessions amb psicoterapeutes, visites de pares assilvestrats, el pírric combat lingüístic, les depressions que, tal com pinta el sistema, cada cop seran més abundants. Tot plegat presidit visualment pel giravolt d'un carrusel de joguina, metàfora d'un rutina que sempre pot esdevenir lúdica i útil.

el diari **A V U I** us convida al teatre:



ESPECTACLE EN CASTELLA

**GUASCHI**  
TEATRE

C/ Aragó, 140 - Tel. 93 451 34 62  
www.guaschteatre.com

## LA CASA DE BERNARDA ALBA

de Federico García Lorca  
direcció Joan Guaschi (Joan Guasch i Carbonell)

LA CASA DE BERNARDA ALBA és un drama andalús altament poètic, malgrat que no faci servir versos; és una obra no d'intenció política, sinó de magnífica intenció artística; és l'escenificació no de la situació general de les dones a Espanya, sinó d'una família extrema andalusa; i finalment, és l'obra mestra del teatre lorquí.

Dj, 21 h; dv. i ds., 22 h; dg., 19.30 h

# 2x1

Presentant aquest anunci a la taquilla del teatre PER LA COMPRA D'UNA ENTRADA TE'N REGALEN UNA ALTRA DE PREU IGUAL O INFERIOR

Només originals.  
No s'admeten fotocòpies.  
Entrades limitades a l'aforament